

Datu valsts inspekcija

Elijas iela 17, Rīga, LV-1050, tālr. 67223131, e-pasts pasts@dvi.gov.lv, www.dvi.gov.lv

[..]
[..]

Lēmums

Rīgā, Dokumenta datums skatāms laika zīmogā

Dokumenta reģistrācijas numurs
skatāms pievienotajā teksta datnē

Par 2026. gada 5. augusta lēmuma Nr. 2-4.2/1531-N papildu izvērtēšanu

[1.] Datu valsts inspekcijā (turpmāk – Inspekcija) saņemts [..] (turpmāk – Iesniedzējs) 2026. gada 11. augusta iesniegums “Par 2026. gada 5. augusta lēmuma Nr. 2-4.2/1531-N papildu izvērtēšanu” (Inspekcijā reģistrēta 2026. gada 12. augustā ar Nr. 7-4.2/370-S) (turpmāk – Sūdzība). Iesniedzējs ar Sūdzība vēršas pie Inspekcijas direktores ar lūgumu pārskatīt Inspekcijas 2026. gada 5. augusta vēstuli Nr. 2-4.2/1531-N (turpmāk – Atbildes vēstule). Pēc būtības Iesniedzēja Sūdzība uzskatāma par Inspekcijas amatpersonas vēstules (faktiskās rīcības) apstrīdēšanu saskaņā ar Fizisko personas datu apstrādes likuma 24. panta pirmo daļu. Līdz ar to direktore iesniegumu izskatīs kā apstrīdēšanu.

[2.] Izvērtējot Sūdzībā minēto un Inspekcijas rīcībā esošo informāciju, Inspekcija

konstatē:

[2.1.] 2026. gada 20. aprīlī Inspekcijā saņemts Iesniedzēja 2026. gada 17. aprīļa iesniegums “par personas datu apstrādi (nepilngadīga datu subjekta vārdā)” (reģ. ar Nr. 2-4.2/818-S; turpmāk – Sākotnējā sūdzība), kurā Iesniedzējs kā sava nepilngadīgā bērna likumiskais pārstāvis lūdza izvērtēt SIA “Uzdevumi.lv” izmantoto sīkdatņu piekrišanas mehānismu, trešo personu sīkdatņu izmantošanu izglītības platformā nepilngadīgu lietotāju kontekstā, kā arī nepieciešamības gadījumā uzdot pārzinim novērst konstatētos pārkāpumus. Sūdzībā tika norādīts, ka atsevišķos gadījumos piekļuve mācību video materiāliem esot atkarīga no piekrišanas trešo personu sīkdatņu izmantošanai.

[2.2.] 2026. gada 21. jūlijā no Iesniedzēja saņemta elektroniskā pasta vēstule (reģ. ar Nr. 2-4.2/1518-S), kurā Iesniedzējs lūdza informēt par Sākotnējās sūdzības izskatīšanas virzību, norādot, ka kopš tās iesniegšanas ir pagājis sākotnēji noteiktais izskatīšanas termiņš un līdz tam brīdim nav saņemta informācija par pieņemto lēmumu vai termiņa pagarināšanu.

[2.3.] 2026. gada 5. augustā Inspekcija nosūtīja Iesniedzējam vēstuli Nr. 2-4.2/1531-N “Par sūdzības izskatīšanas iznākumu” (turpmāk – Atbildes vēstule).

Atbildes vēstulē Inspekcija sniedza izvērtējumu par Sākotnējā sūdzībā norādītajiem apstākļiem un paskaidroja apsvērumus, kuru dēļ netika konstatēts pamats turpmākai rīcībai Inspekcijas kompetences ietvaros. Vienlaikus Iesniedzējam tika sniegti skaidrojumi par konkrētajā gadījumā konstatētajiem personas datu apstrādes aspektiem un trešo personu sīkdatņu izmantošanu vietnē www.uzdevumi.lv.

[2.4.] Inspekcija konstatē, ka Iesniedzējs pēc būtības ar identiskiem faktiskajiem apstākļiem Inspekcijā jau bija vērsies ar 2026. gada 15. janvāra sūdzību, kas Inspekcijā saņemta 2026. gada 16. janvārī un reģistrēta ar Nr. 2-4.2/99-S, kā arī ar 2026. gada 21. janvāra sūdzības papildinājumu, kas reģistrēts ar Nr. 2-4.2/130-S (turpmāk kopā – Agrākā sūdzība). Izskatot Agrāko sūdzību, Inspekcijas amatpersona 2026. gada 17. aprīlī sniedza atbildi Nr. 2-4.2/770-N “Par sūdzības izskatīšanas iznākumu” (turpmāk – Agrākā atbilde), kurā secināja, ka attiecīgais iesniegums nav izskatāms kā datu subjekta sūdzība Vispārīgās datu aizsardzības regulas¹ (turpmāk – Datu regula) 77. panta izpratnē. Pēc minētās atbildes saņemšanas Iesniedzējs iesniedza Sākotnējo sūdzību nepilngadīga datu subjekta vārdā kā tā likumiskais pārstāvis, un šīs Sākotnējās sūdzības izskatīšanas rezultātā tika sagatavota Atbildes vēstule, kura ir šīs apstrīdēšanas lietas priekšmets.

[2.5.] Ar Sūdzību Iesniedzējs ir vērsies pie Inspekcijas direktores ar lūgumu pārskatīt Atbildes vēstuli, norādot, ka tajā neesot sniegta pilnīga un pietiekami motivēta atbilde uz viņa ieskatā galveno tiesisko jautājumu. Iesniedzējs uzskata, ka Atbildes vēstulē esot sniegts skaidrojums galvenokārt par sīkdatņu izmantošanas tehniskajiem aspektiem, savukārt neesot pietiekami izvērtēts jautājums par piekrišanas brīvprātīgumu Vispārīgās datu aizsardzības regulas 7. panta izpratnē situācijā, kad piekļuve mācību saturam ir saistīta ar trešo personu sīkdatņu izmantošanu, kā arī neesot pienācīgi izvērtēta nepilngadīga datu subjekta situācija un pārziņa sniegtajos paskaidrojumos ietvertā informācija par nepieciešamību pilnveidot attiecīgo tehnisko risinājumu.

[3] Izvērtējot Inspekcijas rīcībā esošos dokumentus, kā arī konstatētos apstākļus un to juridisko vērtējumu, Inspekcija

secina:

[3.1.] Saskaņā ar APL 89. panta pirmo daļu iestādes faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Par faktisko rīcību atzīstamas arī iestādes darbības, kas neatkarīgi no iestādes nodoma rada tādas faktiskās sekas, kuru rezultātā privātpersonai ir radies vai var rasties būtisks tiesību aizskārums. Savukārt, saskaņā ar APL 91. panta ceturto daļu, privātpersona iestādes faktisko rīcību var apstrīdēt un pārsūdzēt tāpat kā administratīvo aktu. Ievērojot minēto, Inspekcijas Atbildes vēstule ir uzskatāma par iestādes faktisko rīcību, kas apstrīdama tāpat kā administratīvais akts.

[3.2.] Saskaņā ar APL 79. panta pirmo daļu, administratīvo aktu var apstrīdēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas, bet, ja rakstveida izdotajā administratīvajā aktā nav norādes, kur un kādā termiņā to var apstrīdēt, – viena gada laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā lēmuma

[1] punktā norādīto attiecībā uz Sūdzības saņemšanas dienu, Inspekcija secina, ka Sūdzība ir iesniegta termiņā, līdz ar to tās izskatīšana ir pieļaujama.

[3.3.] Saskaņā ar APL 81. panta pirmo daļu, augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. APL 81. panta piektajā daļā ir noteikts, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. APL 76. panta trešajā daļā ir noteikts, ka administratīvā akta apstrīdēšana ir sākotnējās administratīvās lietas turpinājums. Līdz ar to, Inspekcijas direktore kā augstāka amatpersona, atkārtoti izskata Iesniedzēja lietu pēc būtības, vērtē un pārbauda, vai Inspekcijas amatpersona ir pienācīgi izvērtējusi Sākotnējo sūdzību.

[3.4.] Iesniedzējs uzskata, ka konkrētajā lietā notika būtiska Sākotnējās sūdzības priekšmeta maiņa, kā rezultātā netika izvērtēts jautājums, kuru Iesniedzējs faktiski lūdza izvērtēt. Proti, Iesniedzējs norāda, ka viņa Sākotnējās sūdzības priekšmets nebija tehniskie risinājumi, kas tiek izmantoti Youtube video atskaņošanai, bet gan jautājums, vai nepilngadīga datu subjekta piekļuvi mācību saturam drīkst padarīt atkarīgu no piekrišanas trešo personu sīkdatņu izmantošanai un ar to saistītajai personas datu apstrādei.

Lai pārbaudītu minētā iebilduma pamatotību, Inspekcijas direktorei vispirms ir jānoskaidro Sākotnējās sūdzības priekšmets. Administratīvajā procesā iestādei ir pienākums noskaidrot iesniedzēja gribu pēc iesnieguma satura, nevis atsevišķi izrautām frāzēm vai iesniedzēja izmantotās terminoloģijas.

No Sākotnējās sūdzības satura secināms, ka Iesniedzējs kā nepilngadīga datu subjekta likumiskais pārstāvis vērsās Inspekcijā saistībā ar SIA “Uzdevumi.lv” veikto personas datu apstrādi, izmantojot trešo personu sīkdatnes, izglītības platformā. Sākotnējā sūdzībā vairākkārt norādīts uz apstākli, ka piekļuve noteiktam mācību saturam ir saistīta ar piekrišanas sniegšanu trešo personu sīkdatņu izmantošanai, kā arī pausts uzskats, ka šāda piekrišana nevar tikt uzskatīta par brīvi sniegtu.

Tādējādi Inspekcijas direktore secina, ka Sākotnējās sūdzības priekšmets bija SIA “Uzdevumi.lv” veiktās personas datu apstrādes tiesiskuma izvērtēšana konkrētajos faktiskajos apstākļos, tostarp izvērtējot Iesniedzēja argumentus par piekrišanas sniegšanu un tās brīvprātīgumu. Vienlaikus Iesniedzēja norādītais tehniskais risinājums, proti, trešās personas pakalpojuma izmantošana video materiālu nodrošināšanai, ir viens no faktiskajiem apstākļiem, kas ir būtisks minētā jautājuma izvērtēšanai.

Vērtējot Atbildes vēstules saturu, Inspekcijas direktore konstatē, ka Inspekcijas amatpersona ir atsaukusies uz Agrākajā atbildē sniegto izvērtējumu un norādījusi, ka tajā ietvertie secinājumi ir attiecināmi arī uz Sākotnējās sūdzības izskatīšanu. Līdz ar to, lai pārbaudītu Iesniedzēja iebildumu par iespējamu Sākotnējās sūdzības priekšmeta maiņu, ir nepieciešams izvērtēt gan Agrākajā atbildē, gan Atbildes vēstulē ietvertos apsvērumus un secinājumus.

[3.4.1.] Izvērtējot Agrākās atbildes saturu, Inspekcijas direktore konstatē, ka tajā Inspekcija secināja, ka Iesniedzēja iesniegums nav uzskatāms par datu subjekta sūdzību Datu regulas 77. panta izpratnē, jo tas nebija iesniegts konkrēta datu subjekta vārdā attiecībā uz viņa personas datu apstrādi.

Vienlaikus Agrākajā atbildē Inspekcija sniedza skaidrojumu par Iesniedzēja norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, tostarp par trešo personu sīkdatņu izmantošanu un video satura pieejamību platformā. Proti, tajā tika norādīts, ka atsevišķu video materiālu nodrošināšanai tiek

izmantoti trešo personu pakalpojumi un šo pakalpojumu izmantošana ir saistīta ar attiecīgā tehniskā risinājuma darbībai nepieciešamajām sīkdatnēm.

[3.4.2.] Izvērtējot Atbildes vēstules saturu, Inspekcijas direktore konstatē, ka Inspekcijas amatpersona analizēja SIA “Uzdevumi.lv” izmantoto tehnisko risinājumu, trešo personu sīkdatņu darbības principus, kā arī ar konkrēto pakalpojumu darbību saistītos apstākļus. Atbildes vēstulē cita starpā tika izvērtēts, kāda ir konkrēto sīkdatņu nozīme video satura nodrošināšanā, kā arī sniegts skaidrojums par to, ka attiecīgās sīkdatnes tiek izmantotas tehniskās funkcionalitātes nodrošināšanai.

Vienlaikus no Atbildes vēstules izriet, ka Inspekcijas amatpersona pēc būtības ir sniegusi atbildi arī uz Iesniedzēja izvirzīto jautājumu par Datu regulas 7. panta piemērojamību, secinot, ka konkrētajā situācijā attiecīgo sīkdatņu izmantošana nav automātiski vērtējama kā personas datu apstrāde, kuras veikšanai nepieciešama datu subjekta piekrišana Datu regulas 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 7. panta izpratnē.

Tādējādi Atbildes vēstulē netika vērtēti citi faktiskie apstākļi vai cita personas datu apstrāde, nekā tā, uz kuru Sākotnējā sūdzībā norādīja Iesniedzējs. Apstāklis, ka Atbildes vēstulē tehniskā risinājuma darbība ir analizēta kā viens no faktiskajiem apstākļiem, pats par sevi nenozīmē, ka būtu notikusi Sākotnējās sūdzības priekšmeta maiņa. Tehniskā risinājuma darbības izvērtējums konkrētajā gadījumā ir nepieciešams, lai noteiktu, kāda personas datu apstrāde faktiski tiek veikta un vai Iesniedzēja norādītajos apstākļos vispār ir piemērojama prasība par datu subjekta piekrišanu.

[3.4.3.] Izvērtējot Sākotnējās sūdzības, Agrākās atbildes un Atbildes vēstules saturu kopsakarā, Inspekcijas direktore secina, ka lietas izskatīšanas gaitā nav notikusi Sākotnējās sūdzības priekšmeta maiņa. Gan Sākotnējā sūdzība, gan Atbildes vēstule attiecas uz tiem pašiem faktiskajiem apstākļiem, proti, personas datu apstrādi saistībā ar trešo personu sīkdatņu izmantošanu SIA “Uzdevumi.lv” izglītības platformā un piekļuvi konkrētiem video materiāliem.

Vienlaikus Inspekcijas direktore uzsver, ka jautājums par to, vai lietas izskatīšanas gaitā ir notikusi Sākotnējās sūdzības priekšmeta maiņa, ir nošķirams no jautājuma par to, vai Sākotnējā sūdzība ir izvērtēta pilnīgi un pēc būtības. Tādēļ Iesniedzēja iebildums par Sākotnējās sūdzības priekšmeta maiņu nav pamatots, tomēr turpmāk ir izvērtējams, vai Atbildes vēstulē ir sniegts pietiekams juridiskais vērtējums par Iesniedzēja norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, tostarp par piekrišanas brīvprātīgumu, nepilngadīga datu subjekta situāciju un pārziņa sniegtajiem paskaidrojumiem.

[3.5.] Iesniedzējs norāda, ka galvenais izvērtējamais jautājums konkrētajā lietā ir, vai nepilngadīga bērna piekļuvi mācību saturam drīkst padarīt atkarīgu no piekrišanas trešo personu neobligāto sīkdatņu izmantošanai un ar tām saistītajai personas datu apstrādei.

Šajā sakarā Inspekcijas direktore vispirms norāda, ka jautājums par to, kādus mācību materiālus izmanto izglītības iestāde vai pedagogs mācību procesa nodrošināšanai, kā arī jautājums par to, vai konkrēta uzdevuma izpildei nepieciešams video materiāls vai cits digitālais saturs, pats par sevi nav personas datu aizsardzības jautājums un neietilpst Inspekcijas kompetencē. Inspekcijas kompetencē neietilpst vērtēt izglītības procesa organizēšanu vai mācību satura izvēli. Līdz ar to Inspekcijai nav pamata lemt, vai izglītības iestāde vai pedagogs drīkst izmantot konkrētajā platformā pieejamos video materiālus mācību procesa ietvaros.

Vienlaikus Inspekcijas kompetencē ietilpst izvērtēt, vai personas datu apstrāde, kas notiek saistībā ar šādu tehnisko risinājumu izmantošanu, atbilst Datu regulas prasībām. Tādēļ konkrētajā lietā ir vērtējams nevis tas, vai skolēnam drīkst uzdot konkrētu uzdevumu vai izmantot konkrētu

video materiālu, bet gan tas, vai personas datu apstrāde, kas saistīta ar minētā video satura nodrošināšanu, tiek veikta atbilstoši personas datu aizsardzības prasībām.

Līdz ar to, lai izvērtētu Iesniedzēja iebildumu par piekrišanas brīvprātīgumu, vispirms ir jānoskaidro, vai konkrētajos faktiskajos apstākļos piekļuve video materiāliem faktiski tika padarīta atkarīga no tādas personas datu apstrādes, kuras veikšanai pārzinis ir noteicis datu subjekta piekrišanu par tiesisko pamatu. Tikai tad, ja konkrētā personas datu apstrāde tiek veikta, pamatojoties uz piekrišanu, ir pamats vērtēt šīs piekrišanas atbilstību Datu regulas 4. panta 11. punktā un 7. pantā noteiktajām prasībām.

[3.5.1.] No Sākotnējās sūdzības un tai pievienotajiem materiāliem secināms, ka Iesniedzējs savu argumentāciju balsta apstākļi, ka piekļuve konkrētiem video materiāliem tiek nodrošināta tikai pēc trešo personu sīkdatņu izmantošanas atļaušanas. Iesniedzējs uzskata, ka šāda situācija pēc būtības nozīmē, ka nepilngadīgajam datu subjektam tiek prasīta piekrišana attiecīgajai personas datu apstrādei un ka šāda piekrišana nav uzskatāma par brīvi sniegtu, jo bez tās nav iespējams piekļūt konkrētajam mācību saturam.

Saskaņā ar Datu regulas 4. panta 11. punktu piekrišana ir jebkura brīvi sniegta, konkrēta, apzināta un nepārprotama norāde uz datu subjekta vēlmēm, ar kuru datu subjekts piekrīt savu personas datu apstrādei. Savukārt Datu regulas 7. pants nosaka kritērijus, kuri jāievēro, lai piekrišanu varētu uzskatīt par derīgu personas datu apstrādes tiesisko pamatu.

Tomēr Datu regulas 6. panta 1. punktā piekrišana ir paredzēta tikai kā viens no personas datu apstrādes iespējamajiem tiesiskajiem pamatiem. Līdz ar to apstāklis, ka personas datu apstrāde ir saistīta ar konkrētu lietotāja darbību vai tehniskā risinājuma izmantošanu, pats par sevi nenozīmē, ka attiecīgā personas datu apstrāde tiek veikta, pamatojoties uz datu subjekta piekrišanu Datu regulas 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

Konkrētajā lietā Inspekcijas direktore nošķir divus savstarpēji saistītus, bet atšķirīgus jautājumus. Pirmais ir jautājums par to, vai piekļuve konkrētam video materiālam ir saistīta ar trešās personas pakalpojuma izmantošanu. Otrais ir jautājums par to, vai attiecīgā trešās personas pakalpojuma darbībai nepieciešamo sīkdatņu izmantošana konkrētajā situācijā ir tāda personas datu apstrāde, kuru SIA “Uzdevumi.lv” veic, pamatojoties uz datu subjekta piekrišanu.

Tādēļ vienīgi tas apstāklis, ka lietotājam ir jāatļauj attiecīgā tehniskā risinājuma izmantošana, lai piekļūtu konkrētam video materiālam, nav pietiekams pamats secinājumam, ka katrā šādā gadījumā automātiski tiek prasīta piekrišana personas datu apstrādei Datu regulas 7. panta izpratnē.

[3.5.2.] Izvērtējot lietas materiālus, Inspekcijas direktore konstatē, ka SIA “Uzdevumi.lv” platformā ir pieejami dažādi mācību satura veidi, tostarp uzdevumi, testi un citi mācību materiāli. No lietas materiāliem neizriet, ka visa SIA “Uzdevumi.lv” tīmekļa vietnes funkcionalitāte vai viss mācību saturs būtu pieejams tikai pēc trešo personu sīkdatņu izmantošanas. Iesniedzēja iebildumi ir saistīti ar atsevišķiem video materiāliem, kuru nodrošināšanai tiek izmantoti trešo personu tehniskie risinājumi, tostarp Youtube platforma.

No lietas materiālos esošās SIA “Uzdevumi.lv” sniegtās informācijas izriet, ka konkrēto video materiālu atskaņošana ir saistīta ar Youtube un Google nodrošināto tehnisko risinājumu izmantošanu un, ka šo pakalpojumu darbība konkrētajā tehniskajā risinājumā nav iespējama bez attiecīgo sīkdatņu izmantošanas. Vienlaikus SIA “Uzdevumi.lv” ir norādījusi, ka pati šīs sīkdatnes neveido un neizmanto mārketinga nolūkiem, kā arī ka tiek strādāts pie alternatīvu tehnisko risinājumu izstrādes.

Inspekcijas direktore secina, ka SIA “Uzdevumi.lv” norāde par alternatīvu tehnisko risinājumu izstrādi pati par sevi nav uzskatāma par atzišanos tajā, ka esošā personas datu apstrāde

ir prettiesiska. Minētais apstāklis apliecina, ka pārzinis plāno pilnveidot izmantoto tehnisko risinājumu, tomēr no tā vien nav iespējams secināt, ka konkrētā risinājuma izmantošana neatbilst Datu regulas prasībām. Vienlaikus šis apstāklis arī pats par sevi nevar kalpot par pamatu secinājumam, ka esošā apstrāde ir tiesiska, un tādēļ tas ir vērtējams kopsakarā ar pārējiem lietā konstatētajiem apstākļiem.

Attiecībā uz Iesniedzēja norādi, ka datu subjekts ir nepilngadīgs bērns, Inspekcijas direktore piekrīt, ka bērnu personas datu aizsardzībai pievēršama īpaša uzmanība. Tomēr nepilngadīga datu subjekta statuss pats par sevi nenožīmē, ka jebkura personas datu apstrāde, kas tiek veikta saistībā ar bērnam pieejama digitāla pakalpojuma izmantošanu, obligāti ir balstāma uz piekrišanu. Tādēļ konkrētajā lietā nepilngadīgā datu subjekta statuss ir vērtējams, ņemot vērā konkrētās personas datu apstrādes raksturu un tai piemērojamo tiesisko pamatu.

No lietas materiāliem izriet, ka Iesniedzēja norādītā piekļuves ierobežošana ir saistīta ar konkrētu video materiālu atskaņošanai izmantotā trešās personas pakalpojuma tehnisko darbību. Lietas materiāli nedod pamatu secināt, ka piekļuve konkrētajiem video materiāliem būtu padarīta atkarīga no piekrišanas SIA "Uzdevumi.lv" veiktai mārketinga vai analītisko sīkdatņu izmantošanai. Tieši pretēji, no lietas materiāliem izriet, ka konkrētā situācija ir saistīta ar trešās personas tehniskā pakalpojuma darbībai nepieciešamo sīkdatņu izmantošanu.

Līdz ar to Inspekcijas direktore nekonstatē pietiekamu pamatu secinājumam, ka konkrētajos lietas apstākļos Iesniedzēja bērna piekļuve video materiāliem būtu padarīta atkarīga no tādas piekrišanas personas datu apstrādei, kuras brīvprātīgums būtu vērtējams Datu regulas 7. panta ietvaros. Iesniedzēja norādītā situācija, kurā konkrēta video materiāla atskaņošana nav iespējama bez trešās personas pakalpojuma darbībai nepieciešamo tehnisko risinājumu izmantošanas, pati par sevi nav pielīdzināma situācijai, kurā datu subjekts ir spiests piekrist pārziņa noteiktai neobligātai personas datu apstrādei, lai saņemtu pakalpojumu.

Ņemot vērā minēto, Inspekcijas direktore secina, ka Inspekcijas amatpersona pēc būtības ir identificējusi Iesniedzēja norādītos faktiskos apstākļus un sniegusi tiesisku vērtējumu par konkrēto situāciju. Līdz ar to Inspekcijas direktore nekonstatē pamatu atzīt Inspekcijas amatpersonas veikto faktisko rīcību par prettiesisku.

Ņemot vērā minētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatojoties uz Vispārīgās datu aizsardzības regulas 4. panta 11. punktu, 6. panta 1. punkta a), b), c) un f) apakšpunktu, 7. pantu, 77. pantu, Administratīvā procesa likuma 76. panta trešo daļu, 79. panta pirmo daļu, 81. panta pirmo daļu, 89. panta pirmo daļu, 91. panta ceturto daļu

nolemj:

- atzīt Inspekcijas amatpersonas veikto faktisko rīcību – 2026. gada 5. augusta vēstuli Nr. 2-4.2/1531-N par tiesisku;
- noraidīt Iesniedzēja 2026. gada 12. augusta Sūdzību kā nepamatotu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70. panta pirmo un otro daļu lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam, savukārt lēmumu paziņo adresātam atbilstoši Paziņošanas likumam. Paziņošanas likuma 9. panta otrajā daļā noteikts, ka dokuments, kas sūtīts pa elektronisko pastu, uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā nosūtīšanas.

Šo lēmumu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188. pantu un 189. panta pirmo daļu un Fizisko personu datu apstrādes likuma 24. panta otro daļu un Tieslietu padomes 2025. gada 24. jūlija lēmumu Nr. 48 "Par tiesām, to darbības teritorijām un atrašanās vietām" var pārsūdzēt

viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā pēc iesniedzēja adreses (deklarētās dzīvesvietas adreses, papildu adreses (Dzīvesvietas deklarēšanas likuma izpratnē) vai nekustamā īpašuma atrašanās vietas.

Direktore

[..]